

Nr 934

Av herr Wennerfors, *angående beskattningen av fritidshus.*

Vid 1969 års riksdag väcktes en motion beträffande skattemässig täckning av kommuns kostnad för fritidsbebyggelse. I motionen påpekades hur snabbt antalet fritidshus ökar i våra fritidsområden. Med denna ökning följer allt större problem för värdkommunerna, som ställs inför många svårbemästrade och kostnadskrävande uppgifter. Dessa kommuner är oftast små glesbygdskommuner med ringa skattekraft.

Det finns många exempel på dessa kommunalekonomiska problem i Stockholms läns kustbygd och skärgård. De bofasta invånarna vill gärna motsvara de förväntningar i fråga om service som tätortsborna har, men kommunens enda nuvarande inkomst, som kommer från fastighetsskatten, utgör inte tillräcklig kostnadstäckning.

När denna fråga tidigare behandlats i riksdagen 1968 och 1969 har bevillningsutskottet uttalat sig på ett ganska positivt sätt, d. v. s. att utskottet "förutsätter" att Kungl. Maj:t ägnar frågan uppmärksamhet. Då så icke har skett anser jag det motiverat att än en gång peka på detta problem och begära utredning.

I bevillningsutskottets betänkande, som riksdagen antog 1969, framhölls att skatteunderlaget höjts i många av dessa kommuner genom 1965 års allmänna fastighetstaxering. Visserligen har skatteunderlaget höjts men inte i den grad att problemet kan anses vara löst.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning av förutsättningarna och formen för beskattning av fritidshus.

Stockholm den 28 januari 1970

Alf Wennerfors (m)